

Цбарске НОВОСТИ

ИЗ СТАРОГ КРАЉЕВА

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА КРАЉЕВАЧКОГ СРЕЗА

Број 139 - Година IV

КРАЉЕВО, 27 ЈАНУАРА 1956 ГОДИНЕ

Примерак 10 динара

РАЦИОНАЛНИЈЕ КОРИШЋЕЊЕ КАПАЦИТЕТА

Истакнуто на саветовању о проблемима производње и новом курсу економске политике после IV пленума ССРН

На недавно одржаном саветовању са руководиоцима привредних организација и предузећа, представницима органа радничког управљања и шефовима рачуноводства, дискутовано је о неким најважнијим питањима производње и о нашем новом економском курсу после вођених разговора код друга Тита и закључци IV пленума ССРН.

Потпредседник Народног одбора среза Краљево, Вита Милошевић, позвао је на саветовању исцрпан извештај о садашњем стању у привреди среза, карактеристичним проблемима производње и могућностима за даљи привредни развој и јачање радничког управљања.

Овом приликом је нарочито наглашено потреба за јачањем локалне прерађивачке индустрије која је сада сасвим минимална и подржава иницијатива за стварање Удружења стручњака које би допринело проучавању локалних привредних могућности које још нису искористившене. У том циљу би требало да и сама предузећа одржавају непосредну и ширу сарадњу и да међуљично стечена искуства, помажу једно другоме у решавању појединих важнијих проблема, актуелних за шире заједнице. Истиче се такође и потреба ослобођења привредних и финансијских руководиоца предузећа од свих послова и трчкарања по персоналним питањима, који би требало да посвете већу пажњу основним проблемима производње.

У настојању за повлашће производње важно место заузима рационалније коришћење капацитета. Постоји идеја да се од неискористивших машина из појединих предузећа оформи једно ново предузеће занатског и услужног карактера. Већа оријентација на штедњу ће тако-

ђе допринети побољшању и повећању производње. Наглашено је да је путем суда наплаћено у протеклој години од неколико исних предузећа суму од око 217 милиона динара која средства су неправилно ут ошенила поклопе и друге врсте данања. Близу 28 милиона динара дато је на камате због неблаговремених отплата. Да би се стање у привредном животу уопште побољшало на саветовању су донети следећи закључци:

Закључци на другој страни

Годишње скупштине Савеза бораца

Кроз праћење рада наших организација Савеза бораца током 1955 године увидело се да је потребно приликом организационог учвршћења изабраних општинских одбора и њиховом осамостаљењу заједно са основним организацијама.

Колико се успело у овоме од стране Среског одбора Савеза бораца НОР-а као и залагањем општинских одбора, треба да покажу резултати на годишњим скупштинама које треба да се одрже током идущег месеца.

Сумирати постигнуте резултате, осврнути се на пропусте и дати смернице за даљи рад — треба да буде циљ тих свечаних скупова наших борацких организација. Ово ће се постићи ако се у солидној при-

Предлог општинским одборима за образовање комисија у организацијама

преми довољно заложити општински одбори уз помоћ задужених чланова Среског одбора и масовног учешћа нашег чланства на тим скупштинама.

На годишњим скупштинама треба темељно претрести, колико се заложило руководство и чланство организације у решавању организационих питања, колико је посвећено бриге деци палих бораца као и члановима организације, како је прорађен материјал са III Конгреса Савеза бораца НОР-а, какав је рад на ванармиском војном васпитању, рад на уређењу гробова, водознању споменика и спомен плоча, проучити политичку активност чланства кроз организације ССРН, колико они читају наш лист „Црвена звезда“ и друга питања којима су се организације бавиле у протеклом периоду.

Приликом анализе ових питања треба се осврнути на тешкоће на које се наишло у раду, тражити излаз из тих тешкоћа упорним и истрајним радом чланства наших организација, како је то својствено борацким организацијама.

Пошто већи део организација није довољно пришао решавању најважнијих питања, у даљем раду треба приликом образовању комисија при општинским одборима и то: Коми-

Семинар Угоститељске коморе Србије у Врњачкој Бањи

Око педесет слушалаца секретара и службеника среских угоститељских комора са територије наше Републике завршило је петодневни семинар у Врњачкој Бањи који је одржан на иницијативу Угоститељске коморе Србије. На семинару је проучаван метод и садржај рада угоститељских комора у новим економским условима а дискутовано је и о законским прописима и нацртима уредаба које се односе на угоститељство.

На завршетку рада семинара одржан је састанак Управног одбора Републичке угоститељске коморе на коме су присуствовали и представници среских комора, као и претседник Савеза угоститељских комора Југославије Крсто Филиповић. На овом састанку дискутовано је о предлозима претставника среских комора у погледу унапређења угоститељства и стављене су извесне примедбе на поједине нацрте уредаба из ове области.

Рад сликара В. Маржика

СМЕЛИЈЕ ПРИМАТИ МЛАДЕ РАДНИКЕ У САВЕЗ КОМУНИСТА

У живој и веома плодној дискусији на годишњој изборној конференцији организације Савеза комуниста грађевинског предузећа „Каблар“, донето је више важних закључака. Истакнута је потреба да се чланови ове организације више заложити и у раду

осталих друштвених организација, не само унутар предузећа, већ и на територији комуне.

Потребно је пружити већу помоћ у раду радничког савета, управног одбора и синдикалне подружнице и узети много активнијег учешћа у спровођењу свих мера ових организација. Да би се комунисти правилно поставили у свим задацима и да би утицали на одржавање моралног лика свог предузећа, они треба знатно више да раде на свом идеолошко-политичком уздизању. На тај начин ће се повести и већа брига о радној дисциплини, штедњи и другом питањима.

На конференцији је констатовано да би требало смелије приступити пријему младих радника у организацију Савеза комуниста. За протеклу годину ова организација је примила само једног новог члана, из редова својих радника док је њих петоро искључено. Да би се убудуће више примало у организацију а мање искључивало, потребно је много више радити на идеолошко-политичком уздизању не само самих чланова СК већ и других људи у колективу који имају моралних квалитета да поставу чланови СК.

Свешле успомене о Лењину

Лењинова мисао бацала је и још увек баца свешлост у свим правцима земаљске кугле, и ми, Југословени, заједно с Титом који је Шу мисао доследно и срећно примењивао на нашу Револуцију можемо с правом рећи да смо јој

полемичара и аналитичка догађаја и збивања ставља га на прво место међу теоретичарима савремене историје. Без његових теза, чланака, полемика и филозофских расправа остало би мрачно и фалсификовано више од пола века.

Његова жива мисао увек је откривала нове видове кретања напред, као извор који се вечно обновом Тока не да замушта. Пред њим су падали бели генерали и плаћеничке војске које је он побеђивао оружјем тактичара и страшних, са мало таквих премаца у историји. Али није имао времена да оствори све оно што је планирао. Смрћ га је преухитрила, и није му се дола прилика да праксом докаже све своје ставове из Априлских теза, да види како се на делу примењују његове мисли о одумирању државе и опасности од бирократије.

По њему, питање власти није само ствар „теорије вођа“ већ питање „праксе народних маса“, узраса једне социјалистичке земље до те мере кад јој класне суврошности не прештављају кочничу да би саму себе подигла на ново новог вида социјалистичке демократије.

били јуни следбеници, усвајајући је животно, лењински, по нашој мери, никад јој не умањивши сардржину.

Двадесет првог јануара 1924 године, тек што је небо широке руске земље било докупило димове Револуције, када је Русији и међународном пролетаријату најважније био потребан — у Горкама, код Москве, Владимир Илић—Лењин закључио је очи, алинаставио да траје као симбол борбе за боље и праведније — у свешким размерама.

Његово сјесежно теоретско дело, његова страст марксистичког

Поводом прославе 10-годишнице Савеза ратних војних инвалида, Срески одбор РВИ приредио је у Дому ЈНА свечани пријем у присуству 200 гостина а учешће је извештавала академија у сали Народног позоришта. Дана ова организација у нашем срезу има 2230 чланова према невоштним подацима и показује живу активност у друштвеном животу.

Прочитајте на IV страни анкету „Ибарских новости“!

Париз

Пре више од двадесет дана изабрана је нова Скупштина у Француској, а ових дана она је ошворена првим заседањем. Њена је активност, међутим, још увек ограничена јер јој састав није дефинишан.

Бон

Југословенско-немачки преговори у Бону одвијали су се током целе прошле недеље врло интензивно. Сазнаје се да на преговорима доминира жеља да се пронађу решења...

Београд

Потписан је споразум између владе ФНРЈ и владе САД на основу кога ће Југославија примати око 375.000 тона пшенице, 40.000 тона масти и 10.600 тона ваљка.

Њујорк

Одлуку заседања Комисије за разоружање одлажу се у УН као добар почетак напуштајући веће амбиције саме Комисије на решавању проблема разоружања.

Љубљана

На седници Председништва Сталне конференције градова највише је разјављено о станбеној изградњи и изградњи булеварна.

In memoriam

Миодраг Чајетинац-Чајка

Општински одбор Савеза бораца НОР организовао је врло успело комеморативно вече посвећено Народном хероју Миодрагу Чајетинцу „Чајки“ који је погинуо 20 јануара 1943 год. у бици код села Стубла.

Пред великим бројем присутних грађана успомене на Чајку, командира четеу Рашском партизанском одреду, и на остале пале другове у овој борби евоцирао је Раша Лепенац, народни посланик, који је и сам био учесник у њој.

М. П.

Са Годишњег састанка СК Железничке станице

На годишњем састанку Савеза комуниста Железничке станице извршена је анализа рада у протеклој години. Константовано је да је залагање комуниста у органима радничког самоуправљања, где претстављају приличан број, потребно повећати али и досада-

шње учешће говори о позитивном ангажовању комуниста. Тако је то дошло до изражаја у доношењу новог тарифног правилника. Посебно је подвучена улога друштва трезвенака и ангажовања комуниста са железнице у његовом јачању.

Кроз задруге треба да се спроводе све мере за унапређење пољопривреде

Недавно је одржана седница Народног одбора Среда на којој је главна дискусија вођена о проблемима пољопривреде и јачању земљорадничких задруга.

Ми смо као органи власти ту са једним основним задатком: да се боримо за социјализам уопште, па према томе и на селу. Мислим да је свима јасно да овде нема и не може бити никакве разлике у нашем крајњем циљу.

У свом даљем излагању, Веловић је, поред осталог, нагласио да нису оправдане критике да агрономи желе да буду ван процеса борбе за унапређење селу.

помоћ и остали стручњаци: економисти, просветни радници, здравствени радници и други, и да своје акције спроводе преко задруга. Трговина би сада могла да помогне задругама у организовању откупа пољопривредних производа и у кадровима, тим пре што ће то истовремено козистити и правилнијем функционисању саме трговине.

Закључци са саветовања о привреди и новим економским мерама

Даље развијање радничког управљања

- предузети све мере и помоћи да се раднички савети што пре ухватају, то значи да чланови схвате своје задатке и своју улогу,
— да се кроз разне форме рада чланови радничког савета ослободу да активно прате и учествују у решавању проблема (предузети мере за економско образовање радника),
— да се на састанцима радничких савета проанализирају све слабости па да се приступи њиховом отклањању,

Побољшање продуктивности

- на седницама радничких савета треба што чешће претресати питање продуктивности рада,
— исто тако, на састанцима колектива, по погонима, или на неки други начин ово питање треба што чешће третирати и давати предлоге радничким саветима,
— стручњаци више ангажовати да се баве проучавањем процеса производње,
— испитати могућност оформљења бироа који ће се бавити питањем процеса производње, повећањем продуктивности кроз увођење ситних рационализација и других мера које би допринеле побољшању производње,

Норме и систем награђивања

- систем награђивања треба проучавати и у складу са општим смерницама ревизората га у предузећима,
— норме стално проучавати и вршити ревизију истих у складу са прописима,
— треба нормирати све радне операције на сваком радном месту где је то могуће,

Кадрови у привреди

- кадровско питање је једно од важних питања у борби за подизање продуктивности, те га као такво треба и схватити,
— школовању, правилном васпитавању, подмлађивању и стручном уздицању кадрова треба посветити нарочиту пажњу,

Криминал у привреди

- завести пуну контролу руковања опште народном имовном датом на управљање привредним организацијама,
— на овом питању мобилисати Синдикат, радничке савете, управне одборе, Савез комуниста,
— најодлучније мере предузети у погледу чишћења из предузећа људи скљоних криминалу,

Политика инвестирања

- разетрешене инвестирања у базичну индустрију омогућује нам:
— већа улагања у лако прерађивачку индустрију,
— већа одвајања за пољопривреду,
— повећање робних и потрошних фондова,

ЗАПИСНО У СУДУ

Четрнаест година строгог затвора за ратни злочин

Кривично веће петорице Окружног суда у Краљеву под претседништвом претседника овог суда Бранка Тошића изрело је пресуду Мирославу Златићу званом „Заврзану“, бившем претседнику општинског народног одбора у Комареву, којим је осуђен на четрнаест година строгог затвора и пет година ограничења грађанских права по истеку ове казне, као и одузимањем Ордена заслуге за народ III реда и медаље рада.

Упролеће 1942 године оптужени Златић је као припадник четника ДМ са још једним четником претукао једну жену у селу Будожелу, општина Ивањица, која је од задобивених рана после два дана преминула у ивањичкој болници.

Интересантан је став браниоца адвоката Момчила Станојевића који је изјавио браниоци оптуженог да „четничка организација није непријатељска у смислу Немаца те да се према томе и не ради о ратном злочину и да овде нису повређена међународна права, као и то да је оптужени увек био само партизан и еминентни комуниста па чак и онда кад је четниковао“.

И поред тога што је јавни тужилац Никола Максимовић демаскирао овакав став браниоца, оставља се јавном мишљењу да и оно да свој суд.

Д. Грбић.

Чишћајте Убарске новост!

У реферату је посебна пажња посвећена идеолошком васпитном раду комуниста од чега умногоме зависи њихова активност у масовним организацијама,

ажу: ми смо душеван народ. Постоји код нас склоност за разумевање туђег бола, то је особено наше психологије. Листамо по новинама... У великом, широком свету свашта се збива у једном дану. Негде је стихија воде уништила део једне земље, негде су у јуришу изгинули људи, негде је умро неки човек... Један научник тврди да ће наша планета ускоро изгубити своју међузвездану равнотежу... У авионској несрећи настрадао је осам путника... И у нашем срцу налазе болиг одјека све ове патње људске. А кад листајући тако наиђемо на онај тужни оглас једне привидне смрти, ми и не покушавамо да разумемо трагичну истину у речима: „овим се одричем...“ Јер сваки случај тих одрицања — то је по једна тешка људска драма. Зашто се одрекла мајка своје једине кћери? Због чега је написао тај оглас неки бравар који је до крви волео своју младу жену? Како је морао да стегне срце стари сељак и да објави да је заувек изгубио свога вољеног сина.

То ми не знамо. Напросто, то је незанимљиво! Зашто да размишљамо и о томе?! Зашто?! Ево неколико детаља из тих тужних објава, детаља које сам забележио са надгробних плоча једног безумног људског очајања.

Ту слику свако мора да запази... То је прво што човек примети кад уђе у његов стан: он се смеје, и она (само очи су јој мало тужне), главе су пригнуле; то је онај класични снимак свадбене свечаности који остаје на зиду као реликвија једног радосног и светлог дана. Некад је било угодно и топло у овој соби. Сада је мрачно и пусто у њој. Запуштена — личи на необрађени врт и само светлост једне прошле радости зрачи са слике над понором. — Опрости, — каже он — све је у неред у. Ја немам времена да уређујем то, а немам ни воље. Свакога дана дођем са посла у ову исту пусту и некако ми је тужно да мењам макар шта... Све стоји онако како је она оставила... — Због чега? — питам — Зашто је напустила овај дом? Он узима једну од недопуштених цигарета. И заборавља да је запали. — Видиш, — каже — ја сам несрећан без ње. Ми смо се волели. И узели смо се из љубави. Она је била сувише лепа а ја сувише осетљив. И зато љубоморан. Дешавало се да је усред биоскопа запитам шапатом: „Волиш ме?“ „Не“ — одговорила би она у шали и стезала ми руку. А ја сам бесно устајао и одлазио из сале и лутао тако до касно у ноћ, а она је била несрећна и са очима пуним суза чекала ме је да се вратим... Често сам долазио са посла и неопажено упадао у стан, хтео сам да је изненадим. А у чему — то ни ја не знам... Једном ми је рекла да такав живот постаје неодржив, да сам себичан и свиреп према њој и да ће, богами, морати да ме остави ако не престанем са својим лудоријама... Да ме остави?!... Ударно сам је тада, ко зна колико пута сам је ошамарио, знам само да је узела дете и некуд отишла и да ни речи није рекла... Од тада, ја сам једини становник ове собе...

Тачно! Он је сам сада. А зашто сам?! И како је тешко бити сам. Ову просту мудрост људи тешко примају, и да ли је уопште примају. Гледам радника. Он каже: — Сутрадан сам послао новинама оглас да се одричем своје жене... А три недеље касније умрла је наша ћеркица од запаљења плућа. Кад смо је сахрањивали, видео сам на гробљу моју Лелу... „Сматрај ово својим делом“ — рекла је, показујући на малу хумку... Ћути радник... У болном грчу његово лице добија стравичан израз... Некад је било лепо у овој соби. Сада је мрачно и пусто у њој. Горе на зиду стоји још сећање на једну радост. Она се смеје са те слике. И само су јој очи мало тужне...

Изборано лице, дуги жућкасти брци, до грла закопчан гуњ — такав је тај Маринко Д. који је написао онако оштре речи: „...те га више не при знајем за сина и искључујем га из наслеђа и више га не примам под мој кров...“ — Пошао сам у општину — говори он мало промуклим гласом — посао неки треба да свршим, ал' кад си, велиш, дошао до мене — онда, синовац, 'ајде ући! Пространа гостинска соба препуна слика и украса. Од слике повлачења српске војске кроз Ал-

банију, до огледала украшеног пауновим перјем. У углу велика икона Јована Крститеља кочоперно се уздиже изнад тог шаренила. — А, зато ли си дошао, брајко?! Е, па онда одмах да ти кажем: невоља ме је натерала. А волео сам мог Мићу, сунцама, ка' десну руку. Па и цело село га волело. Био ти је он по пругама, тамо у Босни, и пуно неког ордења довео и каже: „То сам ти ја, оцо, ударничке значке подобјао. Знаш, као најбољи радник...“ Онда ми се некако променио. У селу га и за команданта омладине изабраше, секретара, шта ли, а ја то нисам хтео и рекао сам му от: „Богу се моли, синко, пости, у цркву иди, а секретара се остави — секретари у цркву и бога не верују, знам ја те секретаре“. Само, он ништа није променио и са том његовом омладином свакаки је чува почино. Дође тако недеља, а они, место да поране на јутрење и богу да се помоле, они упртили лопате и будаке: одосмо — веле — да правимо насип код Дуканчеве Ђуприје, вода да нас не плави више... Или: одосмо у Задружни дом да изиграмо позориште... И увек нешто нађу. А мој Мића на челу... Чича је љут. И нервозно чупка крајеве посивелог брка. — У четвртак, уочи Светог Јована, кажем ја Мићу: Ти сутра порани, па колач у цркву да од-

Одричем се...

несеш и на јутрењу да будеш, а онда да славу дигнемо заједно... А он ти мени: „Ја, оцо, то не могу, ја, брате, у бога не верујем, а и омладину предвођим и шта ће они рећи сутра. Ти слави и поштуј своје обичаје, али не увлачи мене више у то. Ја нећу да идем у цркву!“ — Нехеш?! — Не, не могу то! — Истерао сам га истог часа, ето, јединог сина свог, али зар безбожника у кући да држим?! Сад је, кажу, код ујака негде — а оволико моје имање пусто лежи... И послао сам оно у новине, прота Марко ми саставио, и није ми лако било да срце ишчупам, ал' брате, кад не ваља — чупај га! — Не ваља?! Па ви рекосте, стриче, да га је цело село волело?! — Село!... Село је исто као и он... Гледам старца. Како су чврсти окови животних навика који-ма робују људи. И како бесмислени.

— Не, нисам! Нисам Верин друг, ни његов. Нисам их ни познавао. Просто сам некада прочитао један оглас и запамтио га. — А, тако — каже она... а ја сам мислила... Узалим. Топло је у малој кујни. Чулаво псетање лењо подиже главу. За тренутак. Онда поново дрема. — Мислила сам да је неко од Вериних или његових другова. Раније, долазили су свакога дана. Они су уносили живот у овај мртви и празни ку-так и ја се нисам осећала тако сама. После су све

мање навраћали — свак је отишао својим путем... Сада и недеље прођу а да нико не закуца на моја врата... Не познајем Вас, али, свеједно. Добро је... тако је добро што сте ту... Шта бих да кажем? У таквим тренуцима се ћути, јер човек остаје нем пред људским болом. И место утешних речи — сува пословна фраза: — Због чега сте се одрекли своје кћери? Ћутање. Негде издалека допиру пригушени одједи клавира. Псетање цвилу у сну. — Због чега?!... Имала сам мужа и једно дете и то је све што сам имала на свету. Он је погинуо на почетку рата и ја сам остала сама са њом. Тешко сам живела. Шта све нисам радила — хтела сам да Веру пружим добар живот. Она је расла. Стајала је високо у моме срцу, била је једина утеха у моме разореном, пустом животу. Све сам јој пружила, све што сам могла од свог сиромаштва... Када је прошле године отишла на студије у велики град, ја сам дрхтала од неког потајног страха. Плашила сам се даљине, тог града, и света, једног новог света у кога је отишла моја кћи... Сетио сам се великог града. Његове буке, бледог неонског светла, шарене гомиле људи... О, ти велики, равнодушни граде!

— Прошло је неколико месеци. И изненада почело је да се дешава нешто са мојом Вером... Писма су јој била чудна. Изгледало ми је да је због нечега неспокојна... Као да је хтела да ми нешто саопшти, каже... Једнога дана она је дошла кући. Испричала ми је да је сре-

ла човека кога је заволела и да жели да заувек остане са њим. Хтела је да се уда. Ја сам се одлучно успротивила. Имала сам разлога за то... „Мајко, — рекла је — ја се морам удати, разумеш, па ја ћу... добити дете...“ Онда је отишла, а истог дана ја сам се одрекла своје кћери... Постаје тесно у малој соби. Верина мајка ћути. И само су јој очи пуне суза. — Ех, тај дим ђавољи, — каже — покушавајући да заустави сузе. Нема дима. Ја то знам. И знам откуд сузе... Нека их, нек теку низ тужно мајчино лице, те сузе бола и очајања... „Лепо је напољу... Кроз оголело грање липа светлуца са неба мртво месечево лице... Застајем на углу... Мутно ми је и влажно у очима. — Због дима — кажем себи. И тихо идем кроз ноћ

Он је једна од реткости тог града. Увек је пијан и увек прича. На малим двоколицама превлачи куфере путницима. Зато га многи знају. — Мој Боле је инжењер. Први, најбољи — више улицом Ја сам га бре школовао, е, каквог стручњака школовао, чак га у Америку звали... „Преко Баре“ не мој Боле, нема да мислиш! Гура мој Боле, гура стручњак! Живели стручњаци! Живели инжењери! — Живели! — прихвати гомила дечурлије и поскакује око старца. Тетура пијани чича... Смеје се дечурлија... И тако доскора. А пре извесног времена неко му прочитао у кафани: „Одричем се свога оца због тога што је нерадник и пијаница и његове дугове не признајем...“ итд. И потпис: Инжењер Ђ. И. Зађутао старца. И замислио се. Сетио се те-гобног живота, трговине, банкротства, надничења, колица, куфера, понижења. Сетио се како је од уста одвајао за свог Бола и школовао га, подизао... А Боле се сада дочепао снаге и њему, старцу: „...одричем се и његове дугове не признајем...“ — Тако?! Тако, дакле?! И изашао на улицу. Није певао. Ни викао, као пре. Стезао је безуба уста и ћутао, патно. Само су сузе текле низ увережено старачко лице. Његовог Бола нашао сам јуче. Хладно ме је примио, надмено, гордо. — Знате, мислим да имам право да задржим у себи свој бол — рекао је мирно. Отац се опија, бесни, он брука моје име, мој углед, — не могу да поднесем то... И, знате, оставите ви мене на миру. И ја остављам инжењера. Идем улицом. И никако да заборавим оно... „Он брука моје име...“ То није много паметно. Није ни лепо. Али је веома цинично.

Листамо по новинама... У великом, широком свету свашта се збива у једном дану... По који пут и приметимо оно... „Овим се одричем...“ И замислимо се. Ми наслуђујемо колико је много тешке туге згуснуто у те три трагичне, болне речи. И пожелимо — да једном нестану заувек.

(Илустровао: Влада Маравић)

